

Úmluva lásky

**Novéna ke Dni
úmluvy 18. října**

**Věřím, že se můj
příspěvek počítá**

Autorská práva:

Mezinárodní a poutní centrum Schoenstatt.

www.schoenstatt.com

Novéna ke Dni úmluvy 18. října

Úmluva lásky

Věřím, že se můj příspěvek počítá

Novéna ke Dni úmluvy 18. října

Věřím, že se můj příspěvek počítá

ORGANIZAČNÍ DOPORUČENÍ

Tato novéna má přispět k propojení se v modlitbě. Digitální formulář je k dispozici na adrese

<https://schoenstatt.com/>

→ Začátek je 9. října

DOBŘÁ ZKUŠENOST A NÁVRH:

Někteří lidé si do mobilního telefonu nainstalují osobní zvukový signál, například vyzvánění, které jim připomene, aby se v určitou dobu (při večerním požehnání nebo v historickou hodinu úmluvy lásky v 17.00) pomodlili novénu.

Obsah

Novéna ke Dni úmluvy 18. října

Doporučení/Návrh.....	4
Úvod.....	6
1. den novény	8
2. den novény	11
3. den novény	14
4. den novény	17
5. den novény	21
6. den novény	25
7. den novény	28
8. den novény	31
9. den novény	34
Denní závěrečná modlitba	37
Zdroje	39

Můj příspěvek se počítá

Úvod

Každý rok si s velkou vděčností připomínáme počátek Schönstattu, první Den úmluvy 18. října 1914.

Srdce mladých lidí se rozhořela pro tichou zamilovanou myšlenku P. Josefa Kentenicha. Nadšeně chtěli pohnout Pannu Marií, aby „zvláštním způsobem zbudovala svůj trůn v Schönstattu, rozdílela své poklady a působila divy milosti“¹.

To se však neobešlo bez jejich přispění.

Ze základních prvků schönstattské praxe vzešly velké věci, že se ze svatyňky zrodili noví lidé i nová společenství v úmluvě s Pannou Marií pro svět a církve.

Nesla je
víra v jejich osobní ideál,
víra, že mohou růst,
víra, že Bůh působí v jejich životech,
víra, že jejich příspěvek má váhu (se počítá),
a víra v charisma bližního.

Tato novéna se zaměřuje na čtvrtý základní rys:
Věřím, že se můj příspěvek počítá.

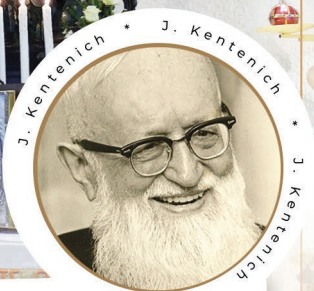
1 Zakládací listina

Necháváme se nově nakazit ohněm nadšení konkrétních osobností z historie Schönstattu, ohněm, který od té doby hoří v nesčetných srdcích po celém světě pro úmluvu lásky s Tříkrát podivuhodnou Matkou, Vítěznou Královnou schönstattskou.

Jsme si vědomi velkých procesů změn ve světě a v církvi, ale nenecháme se ochromit. Znovu a znovu se o tom můžeme přesvědčit: Každý náš malý i velký příspěvek se počítá a může se stát zdrojem nečekaného požehnání. „*Nyní k tomu máte nejlepší příležitost.*“² Stejně jako P. Maria a s ní by se náš život měl stát životem v Kristu, který něco změní. Tak se naše životní cesta stane cestou úmluvy lásky.

2 tamtéž

Úmluva lásky

1.den

Slovo ze zakládací listiny

*„Nejen velké a větší, ale přímo to největší má být
předmětem našeho vystupňovaného úsilí.“*

1.den

Impuls ze života

Náš zakladatel, P. Josef Kentenich, nám ukazuje, co znamená vytvářet něco nového, něco velkého, a to i v těch nejtěžších podmínkách, a nečekat na lepší časy.

Dne 18. října 1914, těsně před vypuknutím první světové války, učinil spolu s několika studenty prozřetelnostní krok a založil nové hnutí.

Když promlouval k mladým posluchačům o „své zamilované myšlenke“, daleko předběhl svou dobu.

Člověk upoutaný na ideály, který se z vlastní iniciativy - nikoli z pocitu povinnosti - zasazuje za „velké a největší věci“.

Tímto způsobem se malé i velké nepříjemnosti každodenního života, které se přinášejí do svatyňky P. Marie, stávají darem a požehnáním - daleko za hranicemi studentského domova! Schönstattské dílo roste do šířky a hloubky.

Pater Kentenich byl pro nás příkladem ve všech zkouškách. Nevzdal se

- pod tíhou své křížové cesty ve vězení a koncentračním táboře,

- během 14 dlouhých let vyhnanství a odloučení od Schönstattského díla,
- tváří v tvář nesčetoným nepochopením a pomluvám.

Vyhodnocuje je jako nejlepší příležitost odkrýt Boží plán a odpovědět na něj: odvážně - trpělivě - tvořivě.

Věřím, že se můj příspěvek počítá

„Nyní k tomu máte nejlepší příležitost“.

Panna Maria může z mých malých obětí udělat něco velkého. Přijmu tuto příležitost jak příspěvek k požehnání kapitálu milosti ze Schönstattu? Odvážně - trpělivě – tvořivě³: Který z těchto tří postojů může být pro mě dnes podnětem?

Modlitba (viz závěr novény)

3 z dopisu Mezinárodního letničního kongresu 2022

Úmluva lásky

2. den

Slovo ze zakládací listiny

„Větší apoštolský čin nemůžeme bezpochyby vykonat, cennější dědictví nemůžeme odkázat těm, kteří přijdou po nás, než když pohneme naši Paní a Královnu, aby zde zvláštním způsobem zbudovala svůj trůn, rozdílela své poklady a působila divy milosti.“

2. den

Impuls ze života

Uzavřít úmluvu lásky znamená:

Začít něco nového.

Dělat to, co mohu udělat.

Rozmnožit kapitál milosti a dát ho k dispozici naší nebeské Matce.

I v podmínkách každodenního života za války se Josef Engling zasloužil o mimořádné množství příspěvků. Jeho každodenní svatost vystupuje do popředí: S nasazením vlastního života obstarává jídlo pro své spolubojovníky. Na frontě také pěstoval živý apoštolát skrze dopisy. Jeho upřímná a srdečná láska k Bohu a P. Marii mu dodávala hluboký pocit bezpečí, i když kolem něj dopadaly granáty.

Se svým přítelem Karlem si slíbili: „Nepolevíme, dokud se z nás nestanou současní světci!“.

Náš zakladatel o něm mluvil v roce 1957 a jmenoval Josefovo „obdivuhodné mistrovství“: mistrovství, které spojovalo „nejvyšší ideály s nejmenšími věcmi každodenního života“, až po obětování svého života Matce Boží: „... za úkoly, které jsi vytyčila pro naši kongregaci“. (Josefův

záznam v deníku z konce května 1918)

Schönstattští se v každé době a na celém světě orientují podle Josefa Englinga a nechávají se strhnout jeho příkladem a jeho odhodláním usilovat o své originální povolání.

Věřím, že se můj příspěvek počítá

Kdo je mou vůdčí hvězdou, která mi pomáhá uchopit životní ideál a jít za ním? Je tu někdo, kdo čeká na mé nasazení za dobro? S kým se chci takto setkat, aby se na mě mohl orientovat? ... Existuje situace, v níž se ostatní nade mnou soucitně usmívají, zatímco já vím, že to, co dělám, je správné? Dělám to jako dar pro MTA (*Mater Ter Admirabilis* = *Matka třikrát obdivuhodná*).

Modlitba (*viz závěr novény*)

Úmluva lásky

3. den

Slovo ze zakládací listiny

„Všichni, kteří se sem přijdou modlit, nechť zakusí Mariinu vznešenost a vyznají: Tady je nám dobře, zde postavíme stany, zde bude naše zamilované místočko!“

3. den

Impuls ze života

Mít své oblíbené místo - v místě, v myšlence nebo v osobě: to dává pocit domova. Dává to sílu jednat. Dává odvahu podnikat nové kroky, i když to znamená přinášet oběti.

Gertraud von Bullion se těmto obětem nevyhýbala. Její život se mohl díky jejímu šlechtickému původu ubírat jiným směrem. Na počátku jejího mladého života se jí otevíralo mnoho cest. Její motto je však prosté: „Serviam“ - chci sloužit. Služba pro ni neznamená otroctví. Pro ni je služba Bohu a lidem ve svobodě a lásce výrazem nejvyšší seberealizace. Když vypukne válka, Gertraud se dobrovolně přihlásí do služeb Červeného kříže. Cítí se puzena odcestovat na západní frontu, do Cambrai a Mons, kde poznává sodály ze Schönstattské studentské kongregace. Gertraud se stává důležitým nástrojem MTA a angažuje se ze všech sil. Schönstatt se stal rozhodujícím pro její život a její život pro Schönstatt.

Když během první světové války pracuje jako sestra Červeného kříže a přitom se nakazí zárodkem smrtelné nevyléčitelné nemoci, tuberkulózy. Její

mučivé utrpení, které obdivuhodně zvládá, je vědomým příspěvkem ke kapitálu milosti. Jednou napsala: «Není to nakonec také láska, která nás motivuje k tomu, abychom jí (P. Marii) poskytlí radost z bohatého rozdávání prostřednictvím co největšího počtu příspěvků do kapitálu milosti? Měli bychom se každý večer ptát sami sebe: Oživila myšlenka na kapitál milosti mou každodenní práci, vtiskla tím i nenápadným skutkům všedního dne punc apoštolské práce?». ».

Věřím, že se můj příspěvek počítá

Jakou nenápadnou práci, kterou nikdo nevidí, chci odevzdat, aby skrze mě mohl Bůh působit, jak ON chce? Kde se mohu (dnes) zapřít, abych druhým daroval naslouchající srdce, které přijímá otázky a potřeby? Jak mohu druhým dát zakusit blahodárný domov našeho „zamilovaného místečka“ slovem nebo činem?

Modlitba *(viz závěr novény)*

Úmluva lásky

4. den

Slovo ze zakládací listiny

„Jak často se ve světových dějinách něco malého a na pohled nepatrného stalo počátkem věcí velikých a největších.“

4. den

Impuls ze života

To je ta neuvěřitelná věc, že Bůh často začíná svá velká díla s malými. „A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, ... „(Mt 2,6). Nebo slovo, které Písmo svaté používá pro Pannu Marii: Protože byla malá, zalíbila se Nejvyššímu. Bezděčně si připomínáme onu malou, 800 let starou kapli, která už nesloužila k posvátným účelům, která se stala svatyňkou, místem milosti navštěvovaným po celém světě a místem, kde vzniklo velké mezinárodní hnutí. Tajemství: Nic bez tebe - nic bez nás!

Naslouchání Bohu - kde je potřeba můj příspěvek. Jak často se to děje v tichu, v malém, v nenápadném ... téměř nepostřehnutelně: tam, kde někdo vykoná skutek pomoci, poskytne tichou službu, obětuje své vlastní utrpení a tím přitahuje milost.

Sestra M. Emilie pro to měla mimořádně vyvinutý smysl. Pater Kentenich o ní v jedné studii z roku 1955 řekl: „Její oblíbenou hudbou pro její ucho a srdce byl axiom, princip: Jsi to ty, který koná největší díla jen skrze ty nejmenší a působí jen na těch nejmenších.“

Sestra M. Emilie, sociálně a apoštolsky angažovaná učitelka, jejíž mládí bylo charakterizováno krizemi a duševními těžkostmi, se nezhroutila, ale pod vedením patera Kentenicha dospěla k dětskému ukrytí v Bohu, k uvolněné odpovědnosti za sebe i za druhé. Zakladatel ji jmenoval do generální rady Schönstattských sester Mariiných a jmenoval ji provinční představenou navzdory jejímu vážnému onemocnění tuberkulózou. V roce svého odchodu Domů, který byl spojen s velkým utrpením, byla schopna napsat: „Naše úkoly jsou tak velké. Nesmíme uvíznout v průměrnosti, nesmíme se zastavit u určité zdi, která u každého vypadá jinak. Panna Maria nám tak ráda pomůže tuto zeď přeskočit. Jděme tedy odvážně vpřed! Hlavně nic neodkládejme!“ (1955)

Věřím, že se můj příspěvek počítá

Ptám se sám sebe, kdo v mém bezprostředním okolí čeká na láskyplný pohled, srdečné sdílení svých zážitků nebo povzbudivé slovo, místo abych se uzavřel do svých vlastních bolestných prožitků.

Daruji skrytě, ale upřímně malý sebezápor a

věřím, že s Boží milostí mohou z malého semínka
vyrůst velké a největší věci.

Modlitba (*viz závěr novény*)

Úmluva lásky

5. den

Slovo ze zakládacích listiny

„Tomu, kdo zná minulost naší kongregace, nebude zatěžko uvěřit, že Boží prozřetelnost s ní má v plánu ještě něco mimořádného.“

5. den

Impuls ze života

... A Boží Prozřetelnost pro ni plánovala něco zvláštního!

Nervy drásající válečné události, v nichž mladí sodálové zakládající generace stáli na počátku dějin Schönstattu, se pro ně staly nejlepší příležitostí vzít úmluvu lásky vážně. Vzájemně se posilovali a povzbuzovali, snažili se společně naslouchat Bohu, rozpoznat jeho vedení a dát „Královně sodálů“ ve svatyňce, jak láskyplně nazývali MTA, všechny oběti této doby jako příspěvek do kapitálu milosti.

Max Brunner nebyl výjimkou. I na frontě vědomě udržoval písemný kontakt se svými spolubratry sodály, paterem Kentenichem a duchovní spojení se svatyňkou. V dopise z roku 1916 se upřímně svěřil s výzvami: „... Když musíš denně poslouchat špatné řeči - a to už je půl roku -, pak si musíš dávat pozor, abys sám nezůstal lhostejný. A pak často dochází k určité duševní ospalosti. Máte odpor ke všemu náboženskému a stojí vás hodně úsilí, abyste vůbec pomysleli na nějakou náboženskou myšlenku... Ale právě takové dny, kdy si opravdu

uvědomíte svou vlastní ochablost... vedou přímo do náruče milované matky... Ale doufám, že mě moje nebeská matka ještě během války řádně vychová. Svěřuji jí všechno ...»

Slova při jeho přijetí do kongregace bere nebe vážně: „Buď zdráva Maria, naše Vládkyně, zdraví tě ti, kteří jdou na smrt!“.

Reakce spolužáků na jeho smrt zdůrazňují velikost jeho mladého života: „Ale naše drahá matka přece ví, proč si vzala k sobě svého ohnivého rytíře, ... ctnostného, pro ni nadšeného sodála“. Pater Kentenich velmi brzy rozpoznal nebezpečí národního socialismu a připravil svou společnost na nadcházející těžká léta - inspirován „hrdinnými sodály“. Nechal je pohřbít na malém čestném hřbitově ve stínu původní svatyňky jako připomínku a povzbuzení ve všech nadcházejících dobách převratů, kdy bylo zapotřebí důvěry a odhodlání.

Věřím, že se můj příspěvek počítá

Kde mám určitou liknavost nebo lhostejnost, kterou bych rád překonal s ohledem na své

charisma? ... S ohledem na charisma mého bližního? Kde se mohu (dnes) díky cvičení trpělivosti nebo odříkání posunout vzhůru?

Modlitba (*viz závěr novény*)

Úmluva lásky

6. den

Slovo ze zakládací listiny

„Vaše srdce se rozhořela. Můj plán jste přijali za svůj. S klidem jej a jeho uskutečnění vkládám do vašich rukou.“

6. den

Impuls ze života

V písni „Seelenfunke“⁴ (Jiskra duše) se zpívá: „Sviť, ty malá duchovní jiskro, neboť tvé světlo svítí daleko v temné noci! Staň se ohněm, který zahřeje srdce a rozzáří je, neboť skrze tebe Bůh proměňuje svět!“.

Jiskra, která 18. října 1914 odpoledne přeskočila ze srdce patera spirituála na chlapce, zažehla oheň, který hoří dodnes.

Úmluva lásky s Pannou Marií stále znovu zapaluje nespočet lidských srdcí.

João Luiz Pozzobon, jáhen, manžel a otec sedmi dětí, se stal iniciátorem Putovních svatyněk, která se z Brazílie rozšířila do celého světa. Miloval MTA, svatyňku a patera Kentenicha. V roce 1950 byl požádán jednou z Mariiných sester, aby spolu s mladými lidmi doprovázel velký obraz Třikrát podivuhodné Matky schönstattské během tříměsíční misijní akce. João Pozzobon tento úkol přijal a zůstal mu věrný až do své smrti - 35 let.

4 Autor písně: Anna Haas und Sr. M. Felisia Leibrecht

Oheň, který v něm hoří, ho nutí uvědomit si touhu po setkání s Bohem mezi lidmi v jeho blízkém i vzdálenějším okolí. Jeho odpověď ve smyslu kapitálu milosti je velmi konkrétní. S putovní svatyňkou na rameni ujde více než 140 000 kilometrů a přináší Pannu Marii do domovů, nemocnic, škol a věznic. To, co ho pohání, shrnuje jednoduchými slovy: „Panna Maria se mi svěřila. Teď bylo na mně, abych ji nezklamal.“

Na všech těchto místech povzbuzuje k upoutání na Pannu Marii a ke společné modlitbě, zejména k modlitbě růžence. Jednou ráno ho cestou na každodenní mši svatou v husté mlze srazil nákladní automobil. Několik dní předtím obětoval svůj život za to, aby se kampaň stala mezinárodní.

Věřím, že se můj příspěvek počítá

Když se ohlédnu zpět na dnešek nebo na delší časové období, kde vidím, že skrze mě působí Bůh? Jaký oheň nadšení pro Schönstatt ve mně hoří? Čeká někdo v mém okolí na to, aby byl osvěcen světlem, které Bůh zažehl ve svatyňce mého srdce?

Modlitba *(viz závěr novény)*

Úmluva lásky

7. den

Slovo ze zakládací listiny

„... tak se kaple naší kongregace má pro nás stát kolébkou svatosti. A tato svatost bude působit něžným násilím na naši nebeskou Matku a přitáhne ji sem k nám.“

7. den

Impuls ze života

Pro mnoho lidí se původní svatyňka stane onou „kolébkou svatosti“, o které mluví zakladatel. Pater Kentenich ukazuje ideál moderní svatosti v době vzdálené od Boha, v níž se rozpadají hodnoty a důstojnost. Právě to fascinovalo Karla Leisnera.

Krátce před ukončením školy se Karel dostal do kontaktu s MTA ve svatyňce a se spiritualitou Schönstattu. Objevil tuto cestu pro své sebevzdělávání ve službě apoštolátu. Opakovaně se odvolával na „úžasné školení gymnaziálních studentů v Schönstattu“, kterému vděčí „za tolik milosti a povolání“ (1939). „Učinil jsem tam tolik krásných a dobrých předsevzetí“ (1933). Navzdory mnoha vnitřním bojům následoval Boží volání ke kněžství.

Karlova zbožnost byla vystavena zkoušce. I za těžkých podmínek v lazaretu koncentračního tábora Dachau udržoval měsíční kontakt se svou skupinou kněží. To, jak moc ho v posledních týdnech života a utrpení dojímal touha po svatyňce v Schönstattu, vyjadřují dvě příhody: Karel žádá svého otce, který ho navštěvuje v

Planeggu, aby cestou zpět navštívil svatyňku v Schönstattu, což se mu podaří. Do svého deníku si také zapisuje klíčové slovo „u Mta“, když se dozvídá o návštěvě svého přítele kněze u ní. Ví, že ho „u Mta“ zastupují jemu blízcí lidé. Ve svém posledním deníkovém záznamu z 25. července 1945 adresuje zvláštní pozdrav Matce Boží: „Dobrou noc, věčný, svatý Bože, drahá Mta, milí všichni svatí, všichni drazí živí i mrtví blízcí i vzdálení! Požehnej také, Nejvyšší, mým nepřátelům!“

Věřím, že se můj příspěvek počítá

Umím vidět Boží prozřetelnost v situaci, kterou jsem si nevybral? Věřím, že je to Boží plán lásky, který se může stát kolébkou svatosti pro mě a dokonce požehnáním pro druhé? Jaké starosti mě tíží? Mohu je jednoduše předat MTA a svěřit jí je?

Modlitba (*viz závěr novény*)

Úmluva lásky

8. den

Slovo ze zakládací listiny

„Nedělejte si starosti o splnění svého přání. Ego diligentes me diligo. Miluji ty, kteří mě milují.“

8. den

Impuls ze života

Mario Hiriart, univerzitní profesor v Chile, se cítí být povolán k prožívání výrazné laické svatosti. Jeho ideál být „jako Maria, živý kalich, nositel Krista“ se rozvinul ve škole výchovy Schönstattu. Ve své zemi spoluzaložil schönstattskou chlapeckou mládež a vstoupil do společenství Mariiných bratří, aby se plněji věnoval apoštolátu skrze úplné odevzdání se nadpřirozenému světu. Svou oddanost svěřil do rukou Matky Boží ve svatyňce v Bellavistě.

Mario formuluje: „Chci být zosobněným setkáním mezi nebem a zemí!“ a je příkladem toho, jak k sobě patří práce a víra, apoštolské nasazení, volný čas a modlitba.

Dokonce obětuje svůj život Matce Boží „za dokonalé uskutečnění svého osobního ideálu v nebi“. Těžká rakovina, která byla rozpoznána příliš pozdě ve věku 33 let, splnila jeho tiché přání z mládí, aby směl zemřít v Kristově věku ve 33 letech.

Věřím, že se můj příspěvek počítá

Jakým konkrétním způsobem se dnes projevuje moje láska k P. Marii? Jak chci dnes ukázat Panně Marii, že ji opravdu miluji? V čem mohu dnes objevit a opětovat její lásku a starost o mě? Nebo kde chce dát skrze mě lidem kolem mě pocítit svou lásku?

Modlitba *(viz závěr novény)*

Úmluva lásky

9. den

Slovo ze zakládací listiny

„Nejprve mi dokažte, že mě skutečně milujete, že to se svými předsevzetími myslíte vážně. Nyní k tomu máte nejlepší příležitost.“

9. den

Impuls ze života

Obtíže v žádném případě nejsou argumentem pro čekání na lepší časy, odkládání předsevzetí nebo volbu jednodušší cesty. Věrnost se osvědčuje právě v dobách výzev.

Jako mladý pallotin poznal Franz Reinisch Schönstattské hnutí s jeho vřelou mariánskou úctou a misionářským zápalem, který vzešel od svatého Vincence Pallottiho. Na patera Reinische udělalo velký dojem to, co se dozvěděl z textů a zažil během své první návštěvy Schönstattu.

Když se k moci dostali národní socialisté, čelil pater Reinisch jako člověk a kněz velké životní výzvě. Jasně se postavil proti jejich nelidské ideologii. Když byl odveden k wehrmachtu (odzbrojené síly), jeho rozhodnutí bylo jasné: nebude přísahat Adolfu Hitlerovi.

Pater Reinisch byl odsouzen k trestu smrti za „podvracení branné moci“. V boji za svou víru a proti nespravedlivé vládě nacionálních socialistů byl připraven přijmout i vlastní smrt.

Byl jediným katolickým knězem, který odmítl přísahat věrnost Hitlerovi, a proto byl 21. srpna 1942 ve věznici Brandenburg-Görden stát.

Věřím, že se můj příspěvek počítá

Boží měřítko jsou jiná než ta moje. I když nemám absolutní jistotu, jak vše dopadne, mohu věřit jako P. Maria: „Mocně zasáhl svým ramenem.“. Den úmluvy je dobrou příležitostí žasnout s MTA nad svým povoláním a povoláním druhých k Schönstattu. Jak jí dnes projeví svou vděčnost?

Modlitba (*viz závěr novény*)

Denní modlitba na závěr

Milá Třikrát podivuhodná Matko, Vítězná Královno schönstattská.

Ve stínu svatyně se zrodila naše celosvětová rodina.

Spolu s naším zakladatelem, paterem Kentenichem, věříme, že ses zde 18. října 1914 zvláštním způsobem usadila, a že konáš divy milosti.

V úmluvě lásky jsme spojeni napříč zeměmi a kontinenty a dáváme se do tvých služeb.

„Všichni, kteří se sem přijdou modlit, nechť zakusí vznešenost P. Marie a vyznají: Tady je nám dobře, zde postavíme stany, zde bude naše zamilované místo! (...) Tomu, kdo zná minulost naší kongregace, nebude zatěžko uvěřit, že Boží prozřetelnost s ní má v plánu ještě něco mimořádného.“ (Zakládací listina)

Společně chceme naslouchat Bohu.

Společně chceme využít každé příležitosti k tomu, abychom náležitě reagovali na výzvy spojené s procesy velkých změn ve světě a v církvi.

Společně dnes vědomě vkládáme svůj příspěvek do kapitálu milosti a svěřujeme ti všechny lidi, které nosíme ve svých srdcích.

Společně a shromáždění kolem tebe prosíme Ducha svatého, aby nás vedl ve všech záležitostech.

Společně se oddáváme základním úkonům úmluvy lásky:

Věřím ve svůj osobní ideál

Buď mou vůdčí hvězdou, která mi pomáhá uchopit ideál mého života a následovat ho.

Věřím, že mohu růst

Buď mou průvodkyní, která mi ukáže další krok v mém osobním růstu.

Věřím, že Bůh působí v mém životě

Buď mou pomocnicí, která mi umožňuje rozpoznat Boží působení v mém životě a reagovat na něj.

Věřím, že se můj příspěvek počítá

Buď mi vzorem v mém jednání, abych vkládal svůj příspěvek tam, kde je to třeba.

Věřím ve tvé charisma

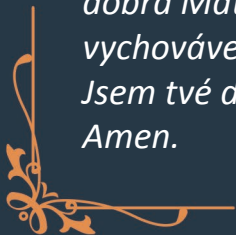
Buď milující matkou, která nám dovolí rozpoznat v druhém bratra a sestru, aby mezi námi vznikla atmosféra důvěry, která vyzařuje.

Ať jsou všechny schönstattské svatyňky místem Boží milosti. Dej nám domov, působ proměnu a posílej nás. Takto se ti znovu dáváme k dispozici v malém zasvěcení v rámci přípravy na Den úmluvy 18. října:

Modlitba

*Maria, Matko má,
Královno, tobě se úplně obětuji.
Na důkaz své oddanosti
zasvěcuji ti dnes své oči,
své uši, svá ústa, své srdce,
sebe sama docela.
Protože náležím tobě,
dobrá Matko, chraň,
vychovávej a používej mne.
Jsem tvé dítě a tvé vlastnictví.
Amen.*

Odkazy:

Životní příběhy Schönstattské rodiny; srov.

- Margareta Wolffová: Jejich srdce se rozhořela,
- www.schoenstatt.de
- I. Roempler a M. Semmelbauer: ...ve tvé ruce ... Život Maxe Brunnera
- www.franz-reinisch.org
- Podněty z přípravné modlitby/duchovního kroku ke korunovaci v Belmonte červen 2025

Copyright

Schoenstatt International a Poutní centrum

www.schoenstatt.com